Lietas arhīva Nr. C-1985-22/5
ECLI:LV:RPPT:2022:0207.C68530121.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2022.gada 7.februārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese M.Šalta izskatīja rakstveida procesā civillietu PlusPlus Baltic OU prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

PlusPlus Baltic OU (turpmāk arī prasītāja) cēla tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk arī atbildētāja) par parāda piedziņu.

Pieteikumā norādīts, ka starp AS mogo un atbildētāju noslēgts Finanšu līzinga līgums, saskaņā ar kuru atbildētājai piešķirtas tiesības turēt, lietot un izpirkt transportlīdzekli. Transportlīdzekļa pirkuma cena bija 3500 *euro*, procenta likme 39,6% gadā, ar atmaksas termiņu līdz 2024.gada 15.janvārim.

Tā kā atbildētāja uzņemtās saistības nepildīja, prasītāja vienpusēji atkāpās no noslēgtā līguma.

Starp AS mogo un prasītāju noslēgts Cesijas līgums, saskaņā ar kuru prasītāja ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Atbildētājas parāds sastāv no neatmaksātās pamatsummas 3224,46 *euro*, līgumiskajiem procentiem 278,57 *euro*, līgumsoda 42,82 *euro* un likumiskajiem procentiem 336,58 *euro*.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1589., 1652., 1716., 1717., 1720., 1756. un 1943.pantu.

Atbildētājai nosūtīts paziņojums par rakstveida paskaidrojumu sniegšanu. Līdz prasības izskatīšanas dienai no atbildētājas paskaidrojumi nav saņemti.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2022.gada 14.janvāra lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu.

Pusēm par lietas izskatīšanu rakstveida procesā ir paziņots 2022.gada 14.janvārī.

Motīvu daļa

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma šādu apsvērumu dēļ.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

No lietas materiāliem redzams, ka 2018.gada 15.janvārī starp AS mogo un atbildētāju noslēgts Finanšu līzinga līgums Nr.L15012018/0407, saskaņā ar kuru atbildētājai piešķirtas tiesības turēt, lietot un izpirkt transportlīdzekli. Transportlīdzekļa pirkuma cena bija 3500 *euro*, procenta likme 39,60% gadā, ar atmaksas termiņu līdz 2024.gada 15.janvārim.

2019.gada 16.decembrī starp AS mogo un atbildētāju noslēgts Atgriezeniskā līzinga līgums Nr.L15012018/0407, saskaņā ar kuru kopējā līzinga summa noteikta 3224,46 *euro*, un atmaksas termiņš līdz 2024.gada 16.jūlijam.

2021.gada 19.martā starp AS mogo un prasītāju noslēgts Cesijas līgums, saskaņā ar kuru pēdējā ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Tiesa, pārbaudot lietas materiālos esošos līgumus, secina, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu šie līgumi uzskatāmi par galīgi noslēgtiem un atzīstami par tiesīgiem.

Saskaņā ar līgumu atbildētāja apņēmās veikt maksājumus līdz katra mēneša 16.datumam.

Civillikuma 1589.pants nosaka, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Saskaņā ar līguma 16.3.1.punktu puses ir pielīgušas prasītājai tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, ja atbildētāja termiņā nepilda savas saistības un neveic maksājumus.

Prasītāja ar 2020.gada 5.marta paziņojumu vienpusēji atkāpās no līguma un lūdza veikt visa parāda samaksu.

No parāda aprēķina redzams, ka atbildētājas neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir 3224,46 *euro*.

Civillikuma 1756.pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Atbilstoši līguma noteikumiem atbildētāja apņēmās maksāt procentus par finansējuma izmantošanu 39,60% gadā.

Prasītāja ir aprēķinājusi līgumiskos procentus par laika periodu no 2018.gada 15.janvāra līdz 2020.gada 5.martam 278,57 *euro*.

Saskaņā ar Civillikuma 1717.panta otro daļu līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Saskaņā ar Civillikuma 1720.pantu, kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts; ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar līguma 15.3.punktu atbildētāja apņēmās maksāt līgumsodu par laikā neveiktiem maksājumiem 0,5% dienā.

No parāda aprēķina redzams, ka atbildētājai ir aprēķināts līgumsods par laika periodu no 2018.gada 15.janvāra līdz 2020.gada 5.martam 42,82 *euro* apmērā.

Izvērtējot līgumsoda apmēru, ievērojot vispārējos taisnīguma un samērīguma principus, kā arī ņemot vērā Civillikuma 1716.pantā veiktos grozījumus, kas nosaka līgumsoda maksimālo apmēru 10% apmērā no galvenās parādsaistības, tiesa atzīst, ka prasītājas aprēķinātais līgumsods atbilst samērīguma un taisnīguma principiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Civillikuma 1759.pantā noteikts, ka par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs, arī bez noteiktas norunas parādniekam jāmaksā nokavējuma procenti. Civillikuma 1765.pantā noteikts, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja

likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tā pat prasītāja ir aprēķinājusi likumiskos procentus par laika periodu no 2020.gada 5.marta līdz 2021.gada 30.novembrim 336,58 *euro* apmērā.

Civillikuma 1805.pants nosaka, ka cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku. Civillikuma 1806.panta pirmā un otrā daļa nosaka, ka cesionārs gan neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, bet pats prasījums pāriet uz viņu ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām, pat arī tad, ja tās būtu pamatotas uz personīgu labvēlību pret cedentu, ciktāl par tām nav tieši noteikts izņēmums no šā noteikuma. Vēl nenomaksātie prasījuma procenti, ja tie nav tieši pielīgti, arī pāriet uz cesionāru.

Atbildētājai par prasījuma tiesību cesiju ir paziņots 2021.gada 8.aprīlī nosūtot paziņojumu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasītāja ir ieguvusi tiesības prasīt no atbildētājas līguma izpildi.

Atbilstoši Civillikuma 1838.pantam to, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētāja tiesai nav iesniegusi pierādījumus par to, ka parāds būtu samaksāts, viņa nav apstrīdējusi parāda aprēķinu, tādējādi tiesai nav pamata to apšaubīt.

Tādēļ no atbildētājas prasītājas labā piedzenams parāds, kas sastāv no pamatparāda 3224,46 *euro*, līgumiskajiem procentiem 278,57 *euro*, līgumsoda 42,82 *euro* un likumiskajiem procentiem 336,58 *euro*, pavisam kopā 3882,43 *euro*.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tādējādi no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi par samaksāto valsts nodevu 389,94 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 *euro*, pavisam kopā 395,31 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu atzīstamas prasītāja tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā par laiku līdz sprieduma izpildei. Procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no piedzītās summas, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Civilprocesa likuma 204.[1] pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 41., 193., 204.[1]pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

PlusPlus Baltic OU prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/ par labu PlusPlus Baltic OU parādu, kas sastāv no pamatparāda 3224,46 *euro*, līgumiskajiem procentiem par laika periodu no 2018.gada 15.janvāra līdz 2020.gada 5.martam 278,57 *euro*, līgumsoda par laika periodu no 2018.gada 15.janvāra līdz 2020.gada 5.martam 42,82 *euro* un likumiskajiem procentiem par laika periodu no 2020.gada 5.marta līdz 2021.gada 30.novembrim 336,58 *euro*, kā arī tiesāšanās izdevumus 395,31 *euro*, pavisam kopā 4277,74 *euro* (četri tūkstoši divi simti septiņdesmit septiņi *euro* un 74 *euro* centi).

Noteikt PlusPlus Baltic OU tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no piedzītās summas līdz sprieduma izpildei.

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīga pilsētas Pārdaugavas tiesā, Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā.

Tiesnese M.Šalta